

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑ ΑΓΓΕΛΜΑΤΑ

Ἐνθές μετά τὴν εἴσοδον τοῦ Ἐλληρικοῦ στρατοῦ εἰς τὴν Μακεδονίαν τὸ ὑποργεῖτον τῆς Παιδείας ἥλθεν εἰς συνεννόησον μετὰ τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Συμβούλου καὶ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρίας διὰ τὴν ἀποστολὴν ἀρχαιολόγων εἰς τὰς κατακτηθεῖσας χώρας, ὅπως μεριμνήσωσι τοσούς διὰ τὴν διαφύλαξιν τῶν ἀρχαίων μνημείων τῶν κατακτηθεῖσῶν χωρῶν, δοσού καὶ διὰ τὴν περαιτέρω ἔξέλειν τῶν τυχόν ἐνεργοτιμένων ἀσκαφῶν.

Τὸ ὑποργεῖτον τῆς Παιδείας δι' ἐγγάρους ἐπῆτησε τὴν ὑπόδειξην τοσούσιων ἀφόρων ἀρχαιολογικῶν στοιχείων ὃς ἀπετέλειν τὴν εἰς Μακεδονίαν ἀρχαιολογικὴν ἀποστολήν. Ἐκ μέρους τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Συμβούλου ὑπελέχθησαν ὁ καθηγητὴς τῆς ἀρχαιολογίας ἐν τῷ Ἐθνικῷ Παιεπιστημάρῳ κ. Τσούντας, ὁ κ. Κεραμόποντος ἔφορος τοῦ Ἐπιγραφικοῦ Μονεύοντος, ὁ κ. Ἀδαμαντίου ἔφορος τῶν Βεζαντινῶν ἀρχαιοτήτων καὶ καθηγητὴς τῆς Βεζαντινολογίας καὶ ὁ κ. Π. Παπαγεωργίου τέως Γιγιασιάρχης Θεσσαλονίκης.

Ἡ Ἀρχαιολογικὴ ἀντη ἀποστολὴν μεταβαίνουσα εἰς Θεσσαλονίκην θὰ ἐπιστρέψῃ καὶ θὰ μελετήσῃ καὶ πρῶτον τὰς ἔκει ἐπορχούσας ἀρχαιοτήτας. Ὑπάρχοντοι δὲ ἔκει, πλὴν τῶν Βεζαντινῶν Ναῶν ἵψιστης ἀρχαιολογικῆς ἀξίας, πολλὰ ἄξια λόγου ἀρχαιοτήτες καθὼς καὶ πλονιστάτων εἰς ἐνόρματα καὶ εἰς μηνυμέτα ἀρχαιολογικῶν μονεύοντος. Ἡ ἐπιτροπὴ ἀφοῦ ἔξετάσῃ ταῦτα θὰ ὑποβάλῃ τὴν ἐκθεσίν της ὑποδεικνύοντα τὰ μέτρα ἄτινα ἐπιβάλλεται νὰ ληφθῶσι χάριν τῆς διαφυλάξεως τῶν μηνυμάτων τῆς ἀρχαίας τέχνης, ἀκολούθως δὲ θὰ ἐπιχειρήσῃ περιοδείαν ἀνὰ τὰς καταληφθεῖσας πεδιάδας τῆς Μακεδονίας πρὸς τὸν αὐτὸν ἀρχαιολογικὸν οποπότον.

Εἰς διάφορα σημεῖα τῆς Μέσης Μακεδονίας, ἴδιως δὲ εἰς Κοζάνην καὶ Σέρβια ἔχοντας ἐνέργημα ἀρχαιολογικὰ ἀσκαφὰ ὑπὲρ τῆς Ἀγγλικῆς Ἀρχαιολογικῆς Σχολῆς.

★

“Ανενρέθη ἐν Κοζάνῃ, εἰς τὸ χωρίον Μαρούλη, τριώρον ἀπέξεν τῆς πόλεως, μικρὸν ἀνεπίγραφον ἀνάγλυφον παριστῶν τὸν Ἡρακλέα, ἔγον τοῦ βασιλέως τοῦ π. Χ. αἰώνος, ἀναθηματικὸν τῷ Ἡρακλεῖτον Φαινεόνιον, τέχνης καλῆς ἐκ ταῦτα τοῦ ἥρωος τούτου. Ἡ ἀνεύρεσις Ἡρακλέους συμπληροῦ τὴν σειρὰν ἐνοιώσων ἐνδημάτων, σχετικομένου πρὸς τὴν ἀλκήν καὶ τὴν πολεμικὴν δόξαν, ὡς ἡ εὑρεσίς τῆς Νίκης τῶν Δελφῶν, τοῦ ἀθλητοῦ ἐν Δήλῳ καὶ τοῦ ἐνόπλου Θεοῦ ἐν Θέρμῃ. Εἰς τὸ εἰόνημένον χωρὸν ὑπάρχουν καὶ ἄλλα ἀρχαιοτήτες.

— “Ἐν Κοζάνῃ ἀνερέθη ἐπίσημη ἔφορος παριστάτων ἐπὶ τῆς μᾶς ὅφεως τὸν Ἡρακλέα μὲ τὴν μορφὴν τετραμένην, ἐπὶ δὲ τῆς ἐτέρας φέρον ἐπίγραμμα Ἐλληνιστέ.

— “Υπὸ τοῦ ὑποργείου τῆς Παιδείας ἀνενέθη ἡ ἐπιβλεψις τῶν μὲν ἀρχαιοτήτων τῆς Κοζάνης εἰς τὸν ἔφορον κ. Ἀρβανιτόπολον προσωρινῶς, ἡ δὲ ἐπιβλεψις τῶν ἀρχαιοτήτων Μυτιλήνης εἰς τὸν αὐτόν θεοφόρον κ. Ἐμμ. Δανῆ.

★

Ἐργάται ἀρούρωσσοτες φρέαρ ἐν Ἀθήναις ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πατριώτων Ἰστανέμη τῆς στοιχίας Ἐφηβίων συγκριθούσαι εἰς βάθος 0,95 ἀπὸ τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς, μάρμαρον πάχους 10 ἑκατοστομέτρων κάτωθεν τοῦ διποίου εὖρου τάφον παλαιὸν καλλιτεχνικῶτατα ἐκτιμάντες ἔχοντα 2 μέτρων μῆκος, πλάτος 0,92 καὶ βάθος 0,95. Ἐπτὸς δὲ αὐτοῦ εὐρέθησαν δοτα.

★

Ο κ. Ολονόμου διαώρισθη ἔφορος τῶν ἀρχαιοτήτων ἐν Θεσσαλονίκῃ, ὁ δὲ κ. Φ. Βερδάκης, ἔφορος τῆς Ε΄ ἀρχαιολογικῆς περιφερείας.

★

“Ανενρέθη ἐντὸς ψάνκτου ἐν Ἀθήναις παρὰ τὸ Παγκόστι μαρμαρίνη ἐπιτύμβιος στήλη ὃν φυσικὸν 1 καὶ 1/2 τοῦ μέτρου μετ’ ἀναγλύφου παριστάτως ὅρθιαν ντασάν γυναικα καὶ φέροντος τὴν ἐπιγραφὴν «Ἀμεινοδώρα».

Εἶναι καλῆς τέχνης, διατηρεῖται δὲ ἀρκετὰ καλῶς.

ΝΕΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Γεωργίου Φιλαρέτου Θεατροκόδπος Αὐτοκράτορος. Ἰστορικὸν σημείωμα, ἀφοδοῦ τὴν καλλιτεχνικὴν (;) ἢ μᾶλλον κωμικοτραγικὴν περιοδείαν τοῦ θεατρικοῦ θάλασσαν τοῦ Αὐτοκράτορος Νέφων τῷ 66 μ. χ. εἰς Κασσόπητην τῆς Κερούνας, ἵνα κατὰ ποδῶν ἐπεκέφθη ὁ αἵματος ἡγεμόνην, θέλων νὰ ἐπιδεῖξῃ καρδιακατα ἥποτοιοι.

*

Φιλοκτήτης. Ὁ Νεοπτόλεμος, διὰ νὰ λάβῃ τὰ πατρικὰ δόλα ἀπὸ τὸν Φιλοκτήτην σύμφωνα μὲ τοὺς σομόν, μεταχειρίζεται κατ’ ἀρχὰς δόλον, ὃς συνεβούλευσεν δὲ Ὁδυσσεν. Ἀλλὰ συγκινούμενος ἀπὸ τὴν γενναιωφυχίαν τοῦ ἥρωος μετανοεῖ, φανερώνει τὸν δόλον καὶ παραιτεῖται τὸν οχεδίων του. Ὁ Ἡρακλῆς, ἐμφανιζόμενος ἀπὸ μηρυαῆς θεός, συμβιβάζει τὰ διεστῶτα καὶ διδει τὴν λύσιν σύμφωνον πρὸς τὴν Ὄμηρον παράδοσιν.

Ἡ μετάφρασις φιλολογικὴ καὶ καλλιτεχνικὴ ὑπὸ τοῦ κ. Ζαχ. Παπατωνίου. Βιβλιοθήκη Γ. Φέξη.

*

Max Nordau. Ὁ ἐκφυλιδυμός. Μετάφρασις Ἀγγέλου Βλάχου. Ἀπός καὶ φρενολόγος δοκιμάσαντος τὸν μετέπειτα καὶ τὸν συγχρόνον ποιῶν ἐκδηλώσεων τῆς συγκρότου ποιωνίας καὶ τῶν νοσηρῶν ἐκδηλώσεων τῆς συγκρότου ποιωνίας καὶ τῶν μελετῶν του εἶτε «ὁ Ἐκφυλιδυμός», ἐν ᾧ περιγράφονται αἱ παθολογικαὶ πεινατικαὶ τάσεις τοῦ κουοῦ καὶ τῶν καλλιτεχνῶν καὶ ἰδεολόγων. Πολλοὶ συγγραφεῖς καὶ ποιηταὶ τρεποτοί, ὁ Πιγέ, ὁ Τολοτόη, ὁ Ζολᾶ, ὁ Βάρνερ, ὁ Βερλάν, ὁ Γκωτίε καὶ παροντάζονται ὡς ἐκφυλοί. ἐν τέλει τὸν μετέπειτα ποιῶντα τὰ μέτρα ἀντιδράσεως ἐναντίον τῆς προϊόντος ποιωνίας της ποιητικῆς ποιωνίας της ἐκφυλίσεως. Ἐξεδόθη ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ Γ. Φέξη.

★

Ωραῖον πολεμικὸν ἐμβατήριον ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἐπιπόδες μάργος!» ἀφιερωθὲν εἰς τὸν Αιάδοχον, συνέθεσεν δὲ γνωστότατος παρὰ ἡμῖν μονακοδιάσκαλος κ. Τιμόθεος Σαντόρος. Ὁ συνθέτης γνωστός καὶ ἐξ εἰκοσιπέπτου ἀλλων συνθέσεών του, λυρικῶν καὶ πολεμικῶν, προσθέτει μίαν ἔτι ἐκλεκτὴν ἐπιτυχίαν εἰς τὴν μονοικήν του παραγωγήν.

★

Στοιχειώδης Θεωρία τῆς μονδικῆς ὑπὸ Αριάδνης Ε. Τσακαλότου. Ἐν Αθήναις τόποις Π. Δ. Σακελλαρίου 1912.

Υπὸ τὸν τίτλον τοῦτον ἐξεδόθη ὑπὸ τῆς ἐν τῷ Ὁδείῳ καθηγητοίς δος Ἀριάδνης Τσακαλότου, βιβλίον, στίλος ἡ ἐλλειψις ἀπὸ πολλοῦ ἡδη κρούνον ἥτο αἰσθητή. Ἀπὸ τοῦ ἔτους 1898, ὅτε ὑπὸ τοῦ μακαρίτου Δούκα ἐδημοσιεύθη τὸ περιτονούντον τῆς ποιητικῆς της μονοικῆς, οὐδὲν ἀλλο μέχρι μέρους σήμερον βιβλίον ἐπὶ τοῦ θέματος εἶχεν.

Ἡ συγγραφεῖς κατὰ τὴν σύνταξιν τοῦ βιβλίου εἶχεν ἓντος ὅψει τὰ εὐνωπαῖκα ἐγχειρίδια, ίδια δὲ τὸ γαλλικὸν τοῦ ποιῶντος ἐν τῷ Ὁδείῳ τῶν Παρισίων Α. Savard. Ἀλλὰ προσέτει προσεπάθησεν ὅπως τὸ βιβλίον τῆς διακρίνει δοσον τὸ δυνατὸν μεγαλειτέρα σαφήνεια καὶ συνοπτικότης. Καὶ πρόγραμμα εἶναι ἀξία ἐπαίνου ἡ ἴκανότης μεθ’ ἡς ποσὸν ὑλῆς ἡδυνήθη νὰ περιορίσῃ εἰς ὅλης μόνον σειλίδας—περὶ τὰς ἐκατὸν εἰκόνων—χωρὶς δύμως νὰ παραβλάψῃ τὴν σαφήνειαν τοῦ βιβλίου. Τούναρτίον παταχοῦ καταφάντεται δει μεγάλη κατεβλήθητη φροντίς δημοσίου σφετέται καὶ παραδείγματα ἐπεξηγοῦντα αὐτὸν δημοσίου σφετέται.

Οὕτω συντάξασσες ἡ συγγραφεῖς τὸ στοιχειώδες τοῦ τοῦ ἐγχειρίδιον θεωρίας τῆς μονοικῆς ἐπέτενες πραγματικῶς τοῦ σκοποῦ δημοσίου σφετέται τοῦ βιβλίου. Τούναρτίον παταχοῦ κατεβλήθητης δημοσίου σφετέται πάντα ἐπιθυμοῦντα νὰ σπουδασθεί την μονοικήν.

Δ.